

РЕШЕНИЕ

№ 3758

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5651** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.1 ЗМГО, вр. чл. 145 и следв. АПК.
Образувано е по жалба на „КРИЕЙТИВ УИТ Ю“ ООД, представлявано от управителя М. Ш., чрез пълномощник адв. Г., срещу Решение № РС-52-/1/ от 20.04.2022г. на председателя на Патентно ведомство, с което е оставена без уважение жалба с вх.№ ВГ/Н/2020/161118-(4)/20.09.2021г., срещу решение от 23.08.2021г. за пълен отказ за регистрация на марка с вх.№ 161118, „Карти срещу българщината“, словна.
Жалбоподателят поддържа, че атакуваният акт е незаконосъобразен и необоснован. Поддържа, че не са спазени изискванията за форма и мотивираност на административния акт, като липсват ясни мотиви защо е постановен отказ за регистрация на заявената марка. В частност административният орган не е конкретизирал дали приема, че заявената марка нарушава обществения ред или добрите нрави, а посочва и двете основания без ясни мотиви, с което се въвежда неяснота относно конкретното основание на обжалвания отказ. Поддържа, че не са налице абсолютни основания за отказ за регистрация на поисканата словна марка, тъй като тя няма характеристика на силно обидна, истински шокираща, вулгарна и, че вероятно ще причини дълбоко оскърбление, което съгласно цитирана в жалбата практика на Службата на ЕС за интелектуална собственост и СЕС следва да е налице, за да се приеме, че общественият интерес е засегнат до такава степен, че да се откаже регистрацията на поисканата марка. Поддържа, че при преценка на марката следва да се вземе предвид социалният контекст, както и конкретни услуги за които е поискана

регистрация. В случая се касае основно за игри и забавления с карти, с оглед на което марката е много вероятно да се приеме иронично и с чувство за хумор и няма да предизвика подронване на добрите нрави. Прави искане отказът да бъде отменен и преписката да се върне на административния орган със задължителни указания да се публикува заявената марка.

Ответникът - председател на Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Административното производство е започнало с подадена от „КРИЕЙТИВ УИТ Ю“ ООД, [населено място], заявка за регистрация на марка с вх. № 161118 – „Карти срещу българщината“, словна, заявена на 18.12.2020 г. за стоки и услуги от класове 28, 41 и 42 на МКСУ: клас 28: „игри за партита; игри и играчки; електронни игри; строителни игри; карти за игри; компендиуми (приложение) за настолни игри; миниатюри за употреба при игри; модели за употреба с ролеви игри; комплекти въпроси за игри на дъска; модели за употреба с военни игри; табла за колекционерски игри на карти; играчки, игри и артикули за игра; бордови игри; настолни игри; игри с карти“; клас 41: „предоставяне на игри; организиране и провеждане на игри; организиране на игри и състезания; продуциране на телевизионни шоу игри; администриране [организиране] на телевизионни игри; прослушване на таланти за телевизионни игри; организиране на викторини, игри и състезания; организиране на игри с участие на публиката; организиране на забавления и игри сред природата; предоставяне на съоръжения за настолни игри Го; информация във връзка с развлечения чрез компютърни игри, предоставяна онлайн от компютърна база данни или глобална комуникационна мрежа; предоставяне на онлайн развлечения от рода на телевизионни игри; организиране на игри по интернет или по компютърна мрежа; издателска дейност, репортажи и писане на текстове; преводачески услуги; услуги за образование, развлечение и спорт; услуги за резервация и резервация на билети за образователни, развлекателни и спортни дейности и събития; образование, развлечение и спорт; писмени и устни преводи; преводи и клас 42: „ проектиране на игри; дизайн на игри, които се играят на табло“.

С решение от 23.08.2021 г. на основание чл. 47, ал. 3 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО е постановен пълен отказ за регистрация на марка с вх. № 161118 „Карти срещу българщината“, словна, за всички стоки и услуги от класове 28, 41 и 42 на МКСУ, за които същата е заявена. Решението е обжалвано по административен ред с жалба пред председателя на Патентно ведомство на Република България, който с обжалваното в настоящото производство Решение № РС-52-/1/ от 20.04.2022г. оставя жалбата без уважение. За да мотивира акта си административният орган е приел, че заявеният знак влиза в противоречие с добрите нрави и е налице основание за прилагане на абсолютната забрана за регистрация на марката за всички заявени стоки и услуги на основание чл.11, ал.1, т.6 ЗМГО.

В хода на съдебното производство са изслушани и приети две заключения на съдебни експертизи.

Вещото лице по първоначалната експертиза – доцент в Института за български език при Б., след запознаване с материалите по делото и справка за значението, стилистичните особености и функционалната употреба на думата „българщина“,

направена в посочените български тълковни речници, дава заключение, че в повечето дефиниции на думата се говори най-общо за чертите, качества, обичаите на българския народ, без да се конкретизира една или друга черта от характера му, без да се дава превес или да се загатва за някаква (конкретна) отрицателна или положителна проява, но не съдържа негативна отсянка. Според вещото лице посоченото от жалбоподателя в жалбата значение на думата, като понятие за характерни черти и качества на българина, които не само не следва да бъдат толерирани, а напротив – следва да бъдат осмивани и заклеймявани като непродуктивни и дегенеративни (като например изброените – „необразованост, грубост, скъперничество, егоизъм, лишеност от всякакви нравствени чувства и т.н.“), такова значение на думата „българщина“, може да се определи като оказионално, необщоприето значение на думата, което ще се разминава от посоченото по-горе общоизвестно значение, което и присъства в тълковните речници. Допълва и, че нито в една речникова статия на думата „българщина“, не присъства маркер иронично – т.е. думата не се употребява иронично, подигравателно, с насмешка в писмените текстове, като експертът констатира, че изключения правят някои текстове от последните години, в които се коментира целенасочено нейното оказионално значение. По тези съображения дава заключение, че думата „българщина“ сама по себе си не предполага да е употребена в ироничен смисъл и в заглавие, за каквото може да се приеме „Карти срещу българщината“, тъй като в такъв кратък контекст думите се използват с общоприетото, утвърденото им значение. Анализирайки и срещанията в електронния архив на Секцията по българска лексикология и лексикография към Института за български език при Б., на словосъчетание „срещу българщината“, вещото лице дава заключение, че съчетанието (заглавието) „Карти срещу българщината“ е неприемливо. То определено буди смущение, недоумение, поражда негативна емоция тъй като събужда асоциация с агресивни действия срещу нещо, което за българина е ценно (най-малкото, това е неговото национално съзнание).

Заключението е оспорено от жалбоподателя като във връзка с оспорването е допуснато изслушване на повторна експертиза, изготвена от експерт, доцент – преподавател в Катедрата по български език на СУ „Св. К. О.“. Вещото лице потвърждава извода на първоначалната експертиза, че значението на думата „българщина“ съгласно актуалните тълковни речници на българския език разгръща значения като обобщаваща съвкупност от чертите на българина, като белег на българското и присъщите на българския народ черти. Нито един от разгледаните речници не поставя бележка, която да маркира иронично, пренебрежително, грубо, шеговито или обидно отношение към чертите на българския характер. Вещото лице потвърждава и извода, че ако се вземат предвид речниковите характеристики на думите от съчетанието „Карти срещу българщината“, основният извод, който обобщава възприятието и въздействието на фразата, обвързано с езиковите му характеристики, ще бъде: „действие и/или процес срещу българското“. Уточнява, че при специфичен контекст, който включва уточнения и разяснения за сферата на употреба (например за развлекателен тип продукти), за потребителите, за възможните странични елементи, които са конотативно натоварени, както и за прагматиката, не се изключва промяна в значението на думата, която все още не е регистрирана, както и контекстови употреби, които могат да бъдат обективно анализирани само в широко обкръжение и неизолувано от редица важни елементи, свързани с текста и контекста. Заключението е прието без оспорване от страните.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата срещу решението по чл.75, ал.4 ЗМГО е редовна и допустима, срещу подлежащ на обжалване административен акт съгласно чл.84, ал.1 АПК, с оглед на което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В конкретния случай оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Патентното ведомство на основание чл.75, ал.4 ЗМГО, в съответствие с административнопроизводствените правила, като на искателя е предоставена възможност да се запознае с предварителното становище на длъжностното лице и да изложи своите възражения.

Съдът намира и, че при издаване на акта са спазени изискванията за форма и мотивираност на административния акт – същият е издаден във валидна форма на електронен документ и е подписан с квалифициран електронен подпис. Разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 АПК въвежда общото правило, административният акт да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. В конкретния случай, актът е по чл.75, ал.4, вр. чл.75, ал.1, т.1 ЗМГО – решение на председателя на Патентното ведомство по жалба срещу решение за отказ на регистрацията на марка, като в решението са изложени ясни и безпротиворечиви мотиви. Органът е приел, че регистрацията на марката следва да бъде отказана, тъй като противоречи на добрите нрави – основанието по чл.11, ал.1, т.6 ЗМГО. В тази връзка, не е налице неяснота или противоречие в мотивите на административния орган, каквито оплаквания са наведени в жалбата.

По отношение възражението, че не са налице материалноправни основания за отказ за регистрация на заявената марка с вх.№ 161118, Карти срещу българщината, словна, за стоки и услуги от класове 28, 41 и 42 на МКСУ:

В разпоредбата на чл.11 от ЗМГО са посочени абсолютни основания за отказ за регистрация на марка, като в конкретния случай, органът се е позовал на разпоредбата на чл.11, ал.1, т.6, предл.2 ЗМГО, съгласно която не се регистрира марка, която противоречи на добрите нрави. Същото основание и съгласно чл.7, пар.1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (Регламент (ЕС) 2017/1001).

Безпротиворечива и трайна е практиката на Общия съд на ЕС, обективирана и в решение от 15 март 2018 година по дело T-1/17, че общият интерес, който е в основата на абсолютното основание за отказ по чл.7, пар.1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2017/1001, е да се избегне регистрацията на знаци, които биха засегнали обществения ред или добрите нрави при използването им на територията на Съюза. Регистрацията на дадена марка като марка на Европейския съюз се препятства от това абсолютно

основание за отказ, особено ако е дълбоко обидно. Преценката за наличието на това основание за отказ, не може да се основава на възприятието от тази част от съответните потребители, които не намират нищо шокиращо, нито на възприятието от част от съответните потребители, които лесно могат да бъдат обидени, а трябва да бъде направена въз основа на критериите на разумен индивид със средни прагове на чувствителност и толерантност. Също така и съответните потребители не могат да бъдат ограничавани до потребителите, към които пряко са насочени стоките и услугите, чиято регистрация се иска. В тази връзка следва да се отчита фактът, че знаците, обхванати от това основание за отказ, биха шокирали не само потребителите, за които са предназначени стоките и услугите, обозначени със знака, но и други хора, които, без да са засегнати от посочените стоки и услуги, ще бъдат изложени спонтанно на присъствието на този знак в ежедневието си.

При преценката дали знаците могат да бъдат възприети от съответните потребители като противоречащи на обществения ред или на добрите нрави, следва да се съобразят причините от езиково, историческо, социално или културно естество за съответното общество.

В конкретния случай, предмет на искането за регистрация е словна марка „Карти срещу българщината“ за стоки и услуги от класове 28, 41 и 42 на МКСУ. Отказът на председателя на Патентното ведомство е мотивиран с накърняване на добрите нрави с посочения знак. По делото са изслушани две съдебни експертизи, изготвени от компетентни вещи лица, с научна степен доцент и работещи в утвърдени институции - съответно научен работник в Б. и преподавател в Катедрата по български език на СУ „Св. К. О.“. Изводите на експертите съвпадат и са безпротиворечиви, че водещият елемент от марката – думата „българщина“, съгласно актуалните тълковни речници на българския език, разгръща единствено значения като обобщаваща съвкупност от чертите на българина, като белег на българското и присъщите на българския народ черти. Това е общоизвестното значение на думата и то съответства на кодифицираното. Двата експерти са категорични и, че в нито едно от речниковите значения на словосъчетанието, не се поставя бележка, която да маркира нещо негативно или иронично, пренебрежително, грубо, шеговито или обидно отношение към чертите на българския характер. Дори и в определено общуване думата да се използва с такова значение, то това би било оказионално, необщоприето значение на думата, което ще се разминава от общоизвестно значение.

Въз основа на този анализ и двете вещи лица дават заключение, че съчетанието „Карти срещу българщината“ буди смущение, недоумение, поражда негативна емоция тъй като събужда асоциация с агресивни действия срещу нещо, което за българина е ценно, възприятието ще бъде като „действие и/или процес срещу българското“.

Съдът кредитира двете заключения. Изготвени са от компетентни вещи лица, посочени са източниците и методите на анализ и са обосновани. Изводите на експертите са безпротиворечиви.

Въз основа на така събраните доказателства и при кредитиране заключенията на двете експертизи, съдът приема, че обжалваният акт не е постановен в противоречие с относимите материалноправни разпоредби.

Категорично се установи, че водещото словосъчетание в знака – думата „българщина“ към настоящия момент на развитие на обществото, се ползва с общоприето и общоизвестно значение на най-общите черти, качества и обичаи на българския народ, белег на българското. Този елемент, използван в съвкупност с

другите елементи от заявената марка „Карти срещу българщината“, предвид и общоприетото им значение, недвусмислено водят до общоприета асоциация към насочване на действия срещу българското, българските обичаи и бит. Категорични са експертите, че именно това е най-очакваното, най-прякото въздействие върху възприятията на отделен индивид от обществото. Допустимо е, този знак да бъде възприет и с хумор, пренебрежително и шеговито, но това ще стана само по изключение, казано, при конкретен контекст между общуващите лица, в това число и най-вероятно потребителите на услугите, за които се иска регистрация на марката – игри за партита и забавление. Както беше посочено по-горе обаче, съществено за преценката дали ли е абсолютното основание за отказ за регистрация на марката е преценката как тя ще въздейства на разумен индивид със средни прагове на чувствителност и толерантност и то като се отчетат всички причини от езиково, историческо, социално или културно естество. Тази преценка не може да се прави само по отношение на потребителите, към които пряко са насочени стоките и услугите, чиято регистрация се иска. Категоричен е изводът, че с оглед единственото кодифицирано и общоизвестно значение на думата „българщина“, използването на словосъчетанието „Карти срещу българщината“ създава неприятна и обидна асоциация при всеки разумен индивид от българското общество със средни прагове на чувствителност и толерантност, възприемайки ги като акт, действие насочено срещу българските традиции, история и обичаи. Горното мотивира извода, че е налице основанието по чл.11, ал.1, т.6, предл.2 ЗМГО, съответно чл.7, пар.1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2017/1001, както и правилно е приел административния орган. За тази преценка е без значение дали в отделни изолирани случаи на устна реч или писмен текст, думата „българщина“ е възможно казано да се използва с друго извън общоизвестното значение – хумористично, пренебрежително и критично към негативните качества на българина, както твърди искателят, тъй като за преценката дали ли е абсолютното основание за отказ за регистрация следва да се прецени дали марката засяга общия интерес – интересът на преобладаващата част от обществото, което в случая е налице.

По тези съображения съдът намира, че обжалваният акт е правилен и законосъобразен, с оглед на което жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При този изход на делото, право на разноска има ответникът по жалбата на основание чл.143, ал.3 АПК, като в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „КРИЕЙТИВ УИТ Ю“ ООД с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № РС-52-/1/ от 20.04.2022г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА „КРИЕЙТИВ УИТ Ю“ ООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентно ведомство на Р. България, на основание чл.143, ал.3 АПК, сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

